

Robert Vergés i Cadanet, 'in memoriam'

Ramon M. Esteva

La gairebé sobtada mort de l'Honorable senyor Robert Vergés i Cadanet, fa poc més d'una setmana, ha trasbalsat la seva família, que ell tant duia a dins; i també cercles d'amistats fondes i de professionals, de polítics i de ciutadans rasos que, uns amb altres, ens identificàvem amb els seus altres grans afectes de la vida, entre els quals per a ell foren cabdals Catalunya i els Països Catalans.

Aquests dies ja s'han dit i glossat una pila de coses entorn de la seva prolífica personalitat. I totes repugen i fan com més irreal l'absència del gran amic; de l'home públic i jurista amb funció d'Honorable —com a president que era, des de fa anys, del Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya—; del professional emprenedor i defensor de moltes causes; i sobretot, del català fidel al país i actiu bastidor de ponts per tot allò que fos generar o enfortir enteses catalanes.

La seva intensa vida i el seu gruix personal, els cisellà amb vocació sempre humanista, amb temps i tenacitat propis; a l'ombra del seu gran mestre i pare —mentre visqué—, l'educador capdavanter Pere Vergés, en qui s'emmirallà i a continuar l'obra del qual esmerçà bona part del seu temps i del seu omnipresent activisme, difós en rams connexos principalment amb l'educació i la cultura cívico-política dels ciutadans de noves generacions de Catalunya i singularment de Barcelona.

Robert Vergés, home d'alta presència física i moral i de capacitats abassegadores, es distingí, però, per una intel·ligent pluriubiïtat en tot allò que l'envoltava i li interessava, fos com

fos; i alhora per un saber estar quietament present —discret, reposat, elegant— malgrat l'empenta enèrgica que aplicava sempre a prioritats indefectiblement establertes en tot allò que d'ell depenia. El perfil de clàssic patrici que ornava la seva presència en tantes coses nobles, no era pas d'aparador: era una testa poderosa i sobrepoblada de continguts, de permanents neguits a favor dels homes i les dones i al dia de tota nova descoberta o requeriment. Sabia endegar iniciatives, amassant-les molt bé amb càlcul i risc ben assumits abans no es posava mans a l'obra.

Jurista reconegut entre juristes; emprenedor d'importantes

XAVIER CARRIÓN / AVUI

Robert Vergés, president del Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya i, entre moltes altres coses, conseller i fundador d'Edicions 62. Va morir el passat dia 8 de gener.

comeses; home-senyor culte i refinat i alhora planer, cordial i amb bona torna d'un pic d'humor sempre que calia; amic estimat de molts amics; i home públic amb passió democràtica i catalana, investit darretrament de l'eminent càrrec d'autoritat "que sabia exercir" —m'ho deia un col·lega seu del Consell Consultiu— amb tolerància i suavitat, mai disant, i que deixava fer fins allà on —poques vegades— calia imposar-se; amant abans que tot d'entesa conciliadora on hi hagués conflicte però sense arribar a deixar que cap debat o proposta es "descafeïnés", i amb un fi olfacte per la legalitat clara que anteposava a qualsevol carreró massa academicista. I com a atribut cabdal dels

que eren medul·la de la seva personalitat, patriota català a prova d'estudi de la seva trajectòria vital.

El senyor Robert Vergés que ens ha deixat i ja reposa en pau, em sembla que era així. Al llibre de condols, sense pensar-hi gens, em va sortir del cor posar-hi: "Bon amic, a reveure".